

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Волинській області

Слідчий відділ

проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Луцьк

«24» липня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Волинській області майор юстиції Жирнова Валентина Василівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022132580000149, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Романенко Олені Іванівні,
07.10.1969 року народження, уродженці
с. Микільське Міловського району,
Луганської області, зареєстрованій за
адресою: Луганська область,
Старобільський район, смт. Марківка,
вулиця Комунальна, будинок 10,
квартира 2, громадянці України,-

про те, що вона підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території України, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, що мало місце за наступних обставин.

Так, Верховною Радою України схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою

всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входять АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація (далі - рф).

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та рф, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Згідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на викладені вище обставини, 21.02.2022 рф визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» рф оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдо-референдумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей до складу суб'єктів російської федерації,

чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Станом на 24.02.2022 Романенко О.І. постійно проживала на території смт. Марківка, Старобільського району Луганської області.

Наведені вище факти розв'язання та ведення РФ агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, в тому числі іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Романенко О.І.

У свою чергу, громадянка України Романенко О.І, відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язана неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

З 25.02.2022 по даний час Марківська селищна територіальна громада, та ряд інших селищних, міських і сільських територіальних громад Луганської області перебувають під окупацією збройних сил РФ, що зафіксовано відповідним Переліком, затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309.

Всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про місцеві державні адміністрації», та іншими нормативно-правовими актами, 15.03.2022 зареєстровано окупаційний орган

влади - так звану «адміністрацію Марковського району луганської народної республіки» (мовою оригіналу), а 24.11.2023 вказаний окупаційний орган влади реорганізовано в так звану «адміністрацію муніципального округу муніципальне образование Марковський муніципальний округ луганської народної республіки» (мовою оригіналу), з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю та реалізації узурпованих владних повноважень.

Під час указаної окупації представники органів місцевого самоврядування та органів державної влади на місцях були примусово та незаконно відсторонені від виконання покладених на них обов'язків.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація рф - це сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно ч. 3 ст. 18 Кримінального кодексу України, службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Відповідно до постанови Пленуму Верховного Суду України № 5 від 26.04.2002 «Про судову практику у справах про хабарництво» організаційно-розпорядчі обов'язки - це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів, їх заступники, особи, які керують ділянками робіт.

Всупереч указаним правовим нормам, після повної окупації смт. Марківка Старобільського району та інших територіальних одиниць Луганської області військовослужбовцями збройних сил рф, Романенко О.І.,

маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі, щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Марківської селищної територіальної громади та ряду інших населених пунктів Луганської області у своїх особистих інтересах та в березні 2022 року, точну дату досудовим розслідуванням не встановлено, добровільно обійняла посаду начальника так званого «отдела бухгалтерского учета и финансового обеспечения администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу), тобто посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, яку обіймала не пізніше ніж до 24.11.2023, а саме до дати реорганізації вказаного окупаційного органу влади в так звану «администрацию муниципального округа муниципальное образование Марковский муниципальный округ луганской народной республики» (мовою оригіналу)

Після цього, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення окупованої частини території Луганської області, в тому числі, Марківської селищної територіальної громади, де зареєстрована юридична адреса та фактичне місцезнаходження згаданої окупаційної адміністрації, думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, просуючи ідеї проросійської спрямованості, незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф та ідей «російського світу», Романенко О.І., являючись начальником так званого «отдела бухгалтерского учета и финансового обеспечения администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу), забезпечувала з іншими особами з числа представників незаконних органів окупаційної влади держави-агресора, створених на окупованій території Луганської області, реалізацію незаконної державної політики держави-агресора щодо ефективного функціонування системи управління «администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу) у сфері бюджету та фінансів, щодо: організації використання доходів за цільовим призначенням; забезпечення розпорядження бюджетними коштами лнр, а також виконувала інші функціональні обов'язки, для подальшого встановлення окупаційної влади, штучного створення у місцевих мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф та ідей «російського світу».

Діючи у такий спосіб та добровільно зайнявши посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території та виконуючи, в

період з березня 2022 року по 24.11.2023, більш точний період з об'єктивних обставин досудовим розслідуванням не встановлено, функції начальника так званого «отдела бухгалтерского учета и финансового обеспечения администрации Марковского района луганской народной республики» (мовою оригіналу) на тимчасово окупованій території Луганської області, Романенко О.І. здійснила колабораційну діяльність.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразилися у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, Романенко Олена Іванівна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ у Волинській області
майор юстиції

Валентина Василівна ЖИРНОВАа

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури

Анатолій Якович СЕМЕНЮК

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст.42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
9. брати участь у проведенні процесуальних дій;

10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
11. застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
13. заявляти відводи;
14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;
15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.
20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру повідомив, повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ у Волинській області
майор юстиції

Валентина Василівна ЖИРНОВА